

rigsministeren i Aar har forelagt, skulle disse Tilskud fordeles paa en anden Maade end hidtil, nemlig efter de forskellige Foreningers Størrelse, Indtægter, Formuesforhold osv. Jeg vilde ønske, at jeg kunde faa en lille Smule Forklaring af den højtærede Indenrigsminister paa, hvorledes Tilskuddet skal kunne anvendes paa den Vis. Jeg tror, at man ad den Vej kun vil komme til Uretfærdigheder og Utilfredshed. Mit Ønske vil fremdeles være, at Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri maatte faa Ret til at administrere disse Penge under Ministeriets Tilsyn saaledes, at vi kom hen imod den Fordeling, vi havde for nogle Aar siden, hvorefter man gav enhver Forening efter dens Størrelse et bestemt Tilskud til et Foredrag, fra 10—25 Kr. Derved opnaaede man, at man f. Eks. i en By som vor fik til hvert enkelt Foredrag 15 Kr. Det maa jo erindres, at selv om man faar disse 15 Kr. til Hjælp til et Foredrag, som koster 30 Kr., har man andre Udgifter end denne til Foredraget; man har Udgifter til Lokale, Varme Lys og Avertering.

Det kan ikke siges at være noget nævneværdigt Tilskud at give 25 pCt. mere til Afholdelse af Foredrag i Provinserne til Gavn for Haandværksmestrene og Lærlingene og de Svende, som ville være Tilhørere. Men dette er den eneste Anke, jeg har at fremhæve mod det Budget, der er forelagt af den højtærede Indenrigsminister, og jeg tror, jeg kan sige, at der ude paa Landet paa alle Omraader findes samme Tilfredshed dermed, og at man rolig kan bringe den højtærede Indenrigsminister en Tak for det forelagte Budget.

Samtidig med, at jeg er ved den højtærede Indenrigsminister, skal jeg tillade mig at omtale en lille Sag vedrørende et Brevsamlingssted i min Valgkreds ude ved Frederikslund. Man ønsker der at faa et Brevsamlingssted, fordi Omdelingsforholdene ere mindre heldige, end ønskes kunde. Det siges, at der skal være 20 Beboere dernede, som slet ikke faa omdelt deres Post, og det er endvidere meddelt mig, at der fra 120 Indbyggere omkring Stationen er indgivet Andragende til Ministeriet gennem Generalpostdirektoratet, hvori de udtale Ønsket om et Brevsamlingssted dernede. Denne Station ligger midt imellem Sorø og Slagelse, saa man tænker sig, det vilde være muligt at spare paa Landpostbudtjenesten fra de to Byer, om man fik et Brevsamlingssted ved Frederikslund. Hvorvidt det er gørligt, kan jeg ikke udtale mig om, jeg skal kun paa Beboernes Vegne

henstille til den højtærede Indenrigsminister at tænke over Sagen. Hvis det kunde blive gennemført, vilde jeg være meget glad derover.

Jeg skal dernæst henvende et Par Ord til den højtærede Landbrugsminister. Det vil maaske erindres, at der her i Rigsdagen tidligere har været Tale om Fiskerne og Fiskernes Kaar paa en Maade, som tilstrækkelig har vist, at man her i Tinget er klar over, at hvis man skal yde Hjælp til nogen Stand her i vort Land, turde det være Fiskerne. Nu er der sikkert fra forskellige Sider sket Henvendelse til andre Rigsdagsmænd foruden til mig med Spørgsmaal, om man ikke ved Hjælp af Statslaan kunde blive sat i Stand til at bygge Salterier og Røgerier paa de større Fiskepladser. Det vides nemlig ganske bestemt, at naar man i en Tid har haft en god og stor Fangst, saa er det særlig paa de Steder, hvor der ikke er mange Opkøbere, og hvor det er vanskeligt at faa Fangsten, særlig Sild, betalt saaledes, at Betalingen staar i Forhold til Varens Værdi. Fra Fiskernes Side er der da paa mange Steder Ønsker oppe om at faa bygget ved Hjælp fra Staten — thi for egne Midler kunne de ikke gøre det — selvstændige Salterier og Røgerier, hvori de kunne gøre Fisken holdbar og derved faa den afsat paa de Steder, hvor der bliver betalt gode Priser derfor. Man kan ikke se bort fra disse Ønsker fra Fiskernes Side; thi er der nogen Stand, man bør yde Hjælp til at optage større Dele af vort Lands Befolkning, turde det være Fiskerne, de fortjene det vistnok mere end nogen anden Stand.

Saa ønsker jeg at rette en lille Henvendelse til den højtærede Finansminister. Den gaar ud paa at spørge den højtærede Finansminister, om han ikke nu, da man vil forbedre Lønningerne for næsten alle, anser Tidspunktet for at være kommet til ogsaa at tænke paa Enkerne efter Statsfunktionærer og Bestillingsmænd. Jeg tænker særlig paa det Beløb, som de efter den gamle Lov have til Opdragelse af deres uforsørgede Børn under 18 Aar. Dette Beløb er, saa vidt jeg ved, varierende mellem 20 og 100 Kr. pr. Barn. Naar man ved, at der i Løbet af de sidste 50 Aar er foregaaet en saa kolossal Udvikling paa alle Omraader, og at ogsaa Kravene til Oplysning ere blevne saa meget større, turde det nok være paa Tide, at man henvender sig til Ministeriet om, at der til disse Enker maa blive givet en større Hjælp til Opdragelse af deres Børn, thi Summen vil vel ikke komme til at spille